

+

DROGA KRZYŻA

NA PODSTAWIE PSALMU 22

STACJA I

Ps 22, 2a

Samotność jest trudna.
Nikt Ci nie zarzuci, że nie wiesz, jak to jest.

STACJA II

Ps 22, 2b

Trudno jest wziąć krzyż.
Tutaj nie ma gotowych schematów, rozwiązań.
Cierpienie zawsze zaskakuje i zawsze wydaje się zbyt trudne. Ponad miarę.

STACJA III

Ps 22, 3-4

Pierwszy upadek to upadek w zwątpienie w Bożą miłość; w Jego dobroć.
To poddanie w wątpliwość prawdy o tym, że jest blisko, że się mną interesuje; że Mu zależy.

Bóg często na to zwątpienie odpowiada milczeniem.

Boża moc bowiem objawia się też w tym, że nie udziela odpowiedzi na wszystkie pytania.

STACJA IV

Ps 22, 8.10

Drwią wszyscy. Poza Matką.
Drwią z Syna, więc i z Niej drwią.
Jej Serce w Jego Sercu.
Jej ból w Jego bólu.
Jej samotność w Jego samotności.

STACJA V

Ps 22, 9

Nikt nie chciał Ci pomóc. Szymon też.
Jakież ból musiał przesywać Twoje Serce, gdy słuchałeś jego wymówek!
Wszystko przyjąłeś.

STACJA VI

Ps 22, 12

Weronika dostrzegła piękno, którego nikt teraz nie widział.
Dostrzegła piękno, które dotykało jej serca bardziej niż jej oczu.
Dostrzegła piękno i gotowa była wszystko oddać, wszystko stracić, aby je osłonić, ocalić.
Takie trudne piękno.

STACJA VII

Ps 22, 13-15

Upadam wtedy, gdy mi serca zaczyna brakować do tego, co robię; do ludzi, z którymi dałeś mi żyć;
których mi powierzyłeś.
Upadam, gdy serce mi stygnie i nie jestem już w stanie wykrzesać z niego miłości.
Wtedy upadam.

STACJA VIII

Ps 22, 16a

Cudze łzy nie są w stanie nawodnić mojego serca.
Cudze łzy, choćby najszczerze, nie są w stanie ująć mojego bólu i słabości.
Samemu trzeba je opłakać. Z siebie, z własnego serca wydobyć skrucę i żal.

STACJA IX

Ps 22, 16b

Będę upadać dopóty, dopóki nie zgodzę się na umieranie. Powolne. Codzienne.
Potem... też będę upadać. Ale już inaczej.
Pogodzona.

STACJA X

Ps 22, 19-20

Widzowie często zadają większy ból niż prześladowcy.

W jaki sposób?

Biernością wobec zła. I cichą zgodą.

STACJA XI

Ps 22, 17-18

Pogarda spojrzeń bardziej rani niż gwoździe wbite w dłonie i stopy.

Ranią samo serce.

STACJA XII

Ps 22, 21-22

Często zysk nie oznacza zysku, a strata nie równa się stracie.

Bywa, że strata jest zyskiem.

Na wieczność.

Przekonaj mnie, że tracąc siebie, zyskuję siebie.

STACJA XIII

Ps 22, 29

Czasami trzeba wielkiej wiary, by słowu uwierzyć.

I cierpliwości, by czekać, aż słowo się wypełni.

STACJA IV

Ps 22, 30b-32

Potrzeba czasu, aby powiedzieć: „Pan to uczynił”. I zobaczyć wielkie dzieła Boże, ukryte pośród codzienności, które Bóg przeprowadził pomimo naszego buntu, niezrozumienia i lęku.

Ale przyznać słuszność Mu trzeba!

Doprawdy, wszystko, co dobre, uczynił Pan! Amen.